A group of Sema ceremony participants in white robes and felt hats, performing a ritual with their arms raised.

E 8 mai 2006 kell 19 Estonia Teatrisaal

**SULFI MUUSIKA
ja DERVIŠITE
TANTS**

**Ansambel "Konya Türk
Tasavvuf Müziği Topluluğu"**
(Türki)

ida muusika festival

orient

esitleb

A group of Buddhist monks in red and yellow robes, sitting in a row and looking forward.

K 10 mai kell 19 Estonia Kontserdisaal

**tibeti
buddha-mungad**

Gyuto tantristlikust kloostrist



E 8 mai 2006 kell 19 Estonia Teatrisaal

SULFI MUUSIKA ja DERVIŠITE TANTS

Ansambel “**Konya Türk Tasavvuf Müziği Topluluğu**” (Türgi)
Kunstiline juht – **Ömer Faruk Belviranlı**

Projekti “Days of Turkish Culture” raames koostöös Rahvusoper “Estonia”, TELLFA ja Türgi Saatkonnaga Tallinnas

Türgi sufi muusika (ca 35 min)

Rast İlahi (muusika: Sebilci Hüseyin Efendi)

Ey güzellerden güzel rûhum resûl-i Kibriyâ / Mu kaunimatest kaunim hing prohvet Muhammed

Rast İlâhi (muusika: Sadi Bey)

İntisâbım tâ ezeldendir Cenâb-ı Ahmed'e / Olen aegade algusest püha Muhammediga seotud

Rast Şugl (trad)

Sultanül-Evliya Ahmed er-Rufai / Pühakute kuningas Ahmed er-Rufai

Rast Şugl (trad)

Muallâ gavs-i sübhâni mukaddes kutb-ı sübhâni / Olgu kiidetud kõigi aegade valitseja Gavs-i A'zami nimi

Mahur İlâhi (muusika: Sadettin Kaynak, sõnad: Niyazi Mısrî)

Gül müdür bülbül müdür şol zâr ü efgân eyleyen / On see lill või ööbik, kes nuttes oigab

Mahur İlâhi (trad)

Gafler ile Hakk'ı buldum diyenler, er yarın Hakk divanında bellolur / Teadmatuses Öiguse leidjad, eksite, Töde selgub viimsel kohtupäeval

Mahur İlâhi (muusika: Selâhaddin Demirtaş, sõnad: Osman Şems)

Gel gülşen-i tevhîde şu bülbül gibi yâ hû / Tule sinagi ööbikuna meie ühisesse aeda

Mahur İlahi (trad)

Ayırma beni senden yaradan / Ära hülga mind endast, Looja

Mahur Şugl (trad)

Allahümme salli alel Mustafâ / Mu Jumal, olgu mu palved ja tervitused Muhammed Mustafale

VAHEAEG

Sufide uskumusi ja derviшите tantsu tutvustav lühifilm (ca 13 min) **“Küpsemine”** (orig “I was raw, cooked and then burnt”. Režissöör – Ishak Buhar

*Abdülbâkî Nâsır Dede'nin Acembüselik Âyin-i Şerîfi ve Semâ Töreni / **Abdulbaki Nasir Dede Acembuselik liturgia ja Taevalik rituaal** (ca 45 min)*

SUFISM JA DERVIŠITE TANTS

Sufismi (araabia k *tasawwuf*) all mõistetakse islami müstilist, esoteerilist või psühho-spirituaalset suunda, mille orud ehk *tariqad* võivad olla seotud ši'iitlike, sunniitlike või muude islami vooludega. Sufismist on lähtunud suurel hulgal türgi-, pärsia- ja urdukeelset poesiat, erilist esiletõstmist väärivad Mawlānā Jalāl ad-Dīn Muhammad Rūmī (türgi k Celālādin Mehmet Rumi, 1207–1273, luuletaja ja sufi õpetlane) teosed, ning samuti on sufismiga otseses seoses rituaalse tantsu ja *qawwali*-muusika traditsioonid. Rūmī surma-aastal asu-

tasid tema järgijad Konyas, tänapäeva Türki territooriumil, tuntuima sufi vennaskonna – Mevlevi. Vennaskonda tuntakse ka kui “pöörlevaid dervišeid” tänu oma kuulsale *sema*-nimelisele tantsu- ja muusikatseremooniale, mille peamine eesmärk on *zīkr* (Allahi ‘mälestamine’ või ‘kutsumine’).

Vaatamata paljudele erinäolistele avaldumisvormidele on sufi vennaskonna praktikad põhiolemuselt lihtsad: ikka ja jälle andutakse armastuses Jumalale, või teisiti väljendatuna

– teadvus kui Jumala avaldumisvorm ümbritsetakse armastusega. Üheks selliseks religioosse praktika vormiks on pöörlemistants, mis kujutab endast omalaadset meditatsioonivormi. See traditsioon pärineb küll iidsetelt India müstikutelt ja Türki sufidelt, kuid seda praktiseerivad tänini Mevlevi ordu dervišid, äärmise vaesuse ja ranguse poolest tuntud sufi askeetliku vennaskonna liikmed. *Sema* väljendab inimese vaimse tõusu müstilist teekonda täiuslikkuse poole. Pöördudes tõe teele, kasvavad jüngrid armastuse läbi, hülgavad ego, leiavad tõe

ning saavutavad seeläbi kõrgeima täiuse. Seejärel pöörduakse teekonnalt tagasi inimestena, kes on saavutanud küpsuse armastamaks ja teenimaks kõi ke Jumala loodut.

Enne *sema* alustamist soovitakse teatud perioodi vältel paastuda. Rituaal algab aeglase liikumisega, ristatud käed õlgadel. Keereldakse vasakul jalal, kasutades paremat jalga lühikesteks tõugeteks. Vasak jalg on põrandale kinnitatud ankru funktsioonis: kui pöörleja kaotab tasakaalu, suunab ta kogu tähelepanu vasakule jalale balansi taastamiseks. Tiireldakse ühe koha peal kellaosuti liikumisele vastassuunas,



parem käsi kõrgel, peopesa ülespoole, ja vasak käsi madalal, peopesa allapoole. Keerleja keha peab olema lõdvestunud, silmad avatud, kuid fokuseerimata, nähtav pilt hägus. Veerand-

tunnisele aeglasele tiirlemisele järgneb umbes pool tundi järkjärgulist kiirenemist. Kui pöörleja kiirus muutub nii suureks, et tekivad raskused püstiasendi hoidmisega, võib “tantsija” iseenesest maha langeda. Kukkumine ei toimu teadliku otsusena, mistõttu ka maandumine pole ette valmistatud. Kui enese vabalt kukkuda laskmine tundub dervišile liiga ohtlikuna, peab ta väga aeglaselt kiirust vähendama. Tund aega

kestnud pöörlemise järel võtab aeglustamine kümme minutit. Kui pöörleja on kukkunud, algab meditatsiooni teine faas – nn lahtipööramine. Mõnedes sufi traditsioonides keerab “tantsija” end kohe kõhuli, nii et tema paljas naba oleks maaga otseses kontaktis. Sellise praktika teostaja tunneb, et tema keha lahustub maasse. Pärast meditatsiooni üritavad “tantsijad” olla võimalikult paigal ja vaiksed.

Siinkohalt tuleb märkida, et selline vabalangemine pole omane türki traditsioonile. Samuti on käesolevas “tantsus” püütud jääda meile harjumuspärase kontserdivormi ajaraamesse.

Suur tänu: Tema Ekstsellents Şule Soysal, Paul Himma, Pakize Adalıoğlu

Eksklusiivsed individuaalreisid Himaalaja kuningriiki, draakonite maale – Bhutani

www.erpmusic.com/TourPlanning
www.erpmusic.com/Bhutan
erpextra@erpmusic.com

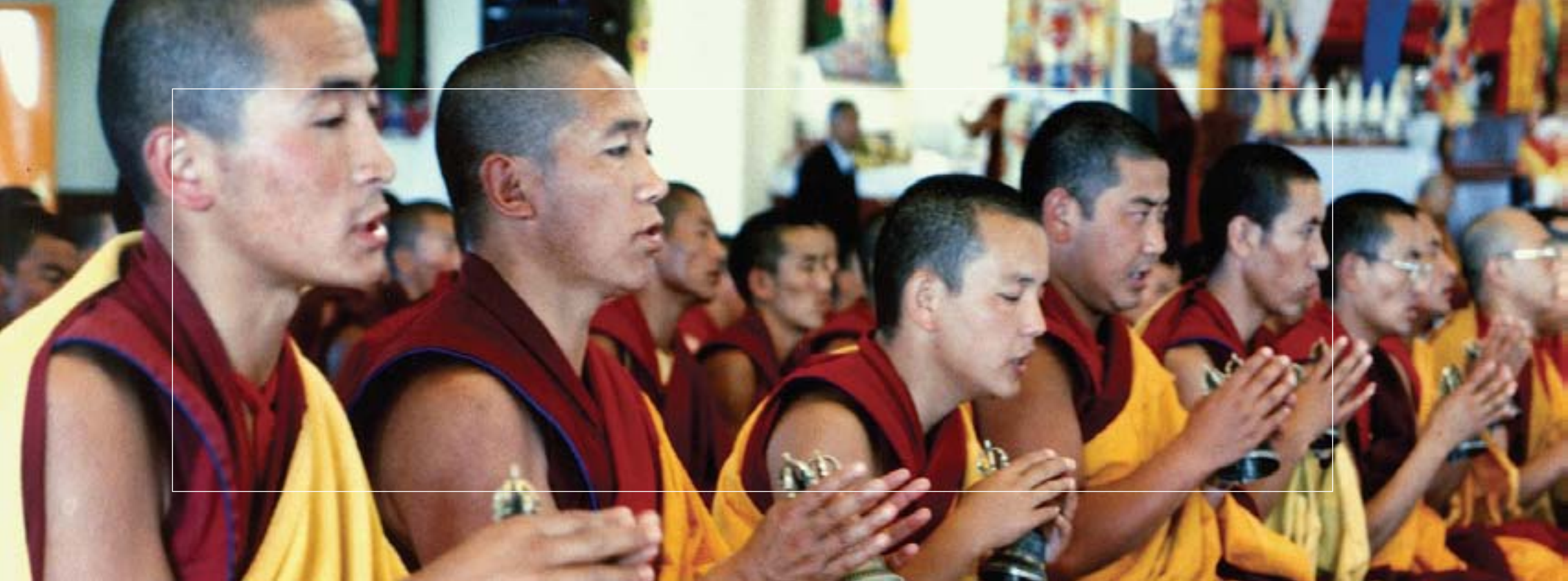


Kauge ja eksootiline
siinsamas lähedal!



idamaine mööbel
sisustusdetailid
pillid
käsitöö

Olevimägi 16, Tallinn
Pärnu mnt 107 / 109, Tallinn
Ülemiste Keskus, Tallinn
Tartu Kaubamaja
Tel 6411703
www.eksootika.ee



T 9 mai kell 19 Jelgava Kontserdimaja, Läti (koostöös: Jelgava Linnavalitsus)
K 10 mai kell 19 Estonia Kontserdisaal
N 11 mai kell 20 Valge saal, Helsingi, Soome (koostöös: Surya Ry)
R 12 mai kell 19 NoorlandsOperan, Umeå, Rootsi (koostöös: BotniaMusic)

tiibeti buddha-lungad gyuto tantristlikust koorist:

Thupten Jigme, Lhakpa Tsering, Ngawang Rabgey, Kunsang Rapden, Tenzin Chodak, Tenpa Choden
Kontserditurnee Lätis, Eestis, Soomes ja Rootsis toimub "Oriendi" egiidi all Tema Pühaduse XIV dalai-laama patroneerimisel

Tiibeti gelugpa koolkonna muusika

Mahakala rituaal
Yamantaka rituaal

VAHEAEG

Guhyasamaja rituaal
Pika eluea ja muud heaendelised palved



Tiibeti rituaalid ja laulutraditsioon

Tiibetikloostrites toimuvad mitukordapäevas rituaalid, mille olulise osa moodustavad pühade tekstide lausumine ja sellega kaasnev muusika. Rituaaltekstid ja nende esitamise tavad on järjepideva traditsioonina edasi kandunud gurult õpilasele enam kui tuhande aasta vältel. Tiibeti sakraalseid tekste esitatakse lauldes, retsiteerides või koguni hääletult. Kloostrites tuntakse vähemalt nelja vokaalstiili, mis erinevad teineteisest peamiselt hääletekitamise tehnika poolest. Tekste võidakse retsiteerida tavalise häälega, mis ei erine meie igapäevases elus kasutatavast kõne- või lauluhäälest. Sageli aga lauldakse ülimaldas registris, näiteks

kontraoktaavi La noodil. Võrdlusena olgu siinkohal toodud, et parimate Lääne meeskooride bassirühmades suudab sedavõrd madalaid noote laulda tavaliselt vaid üks-kaks meest, sedagi ülivaikselt. CD-salvestust kuulates võib tekkida koguni kahtlus, kas pole tegemist mingi tehnilise trikiga. Ei, kõik on naturaalne ja päris. Lisaks supermadalale registrile on *gyuke*-laulu puhul täiesti selgelt võimalik eristada samaaegselt kahte või kolme erinevat helikõrgust: põhitooni ja ülemhelisid, mis on üsna arusaamatul kombel forsseeritud ja oobertoone spektrist kuidagi eriliselt esile toodud. Loomulikult ei võimalda selline laulumaneer virtuossete

koloratuuride esitamist. Arhailisemad, India päritolu budistlikud viisid keerlevad enamasti kolme-nelja noodi ümber, hiljem on mõnede meloodiate ulatus tiibeti rahvalaulu mõjul avardunud 7-astmelise diatoonilise helireani.

Täna esitatavate rituaalide aluseks on palvete kogumid, mis on pühendatud ühele või teisele jumalusele. Sageli algab tekstiline osa enda vaimse puhastamisega või teatud töotustega, sellele järgneb rituaaliga kaasneva visualisatsiooni kirjeldus, mentaalsete annetuste tegemine, samuti jumaluse ülistamine. See kõik on ettevalmistus. Enamasti kujuneb palve kulminatsiooniks vastava jumaluse *mantra*. Tiibeti budismi praktikas retsiteeritakse *mantraid* iga päev, sageli tundide kaupa, ent pole lihtne anda

nende kohta adekvaatset selgitust. Tantristliku budismi kontekstis on *mantraid* üldjuhul defineeritud kui lausumisi, võluvormeleid või verbaalseid sümboteid, mille kestev kordamine kui ei vii just lausa valgustumiseni, siis vähemalt juhib kõrgematesse meeleseisunditesse. *Mant-rate* retsiteerimise juures on oluline, et seda ei tehtaks “lihtsalt niisama”, see ei vii kuhugi. Tuleb saavutada meditatsiooni seisund, mil lausutud vormelid aitavad mediteerijal end välja lülitada tavapärasest ümbritsevast maailmast, mil kõiki kuuldavaid helisid tajutakse *mantratena* ja kõiki nähtavaid esemeid jumaluse emanatsioonidena. Järgmisel, kõrgemal tasemel muutub sõnaline sümbol identseks jumaluse endaga ja retsiteerija on saanud lahutamatuks jumalusest.

Tiibeti pillid

Kultuslik instrumentaalmuusika on küllaltki hirmuäratav ja meenutab suuresti tiibetlaste militaarmuusikat. Sellest annab tunnistust juba ainuüksi pillide valik, puuduvad ju rituaalmuusikast lüürilised ja sulnid instrumendid nagu flöödid, näppe- ja poogenpillid. Kuidas on võimalik, et nii humaanne religioon nagu budism on kultiveerinud säherdust muusikat? Asi saab klaarimaks, kui heidame korraks pilgu tantristliku panteoni kaitsejumaluste nägudele. Suur osa neist on lausa öudusttekitavad ja eemalepeletavad. Kuid nende kurjus pole suunatud inimeste vastu,

pigem Buddha õpetuse, õilsate püüdluste ning heade inimeste kaitseks. Teravate küünte ja kihvade ning leegitsevate juustega olevused peavad eemale hirmutama kurje vaime. Võib oletada, vähemalt osaliselt täidavad sarnast funktsiooni ka sõjakad puhk- ja löökpillide helendid.

Milliseid pille kasutatakse Gyuto kultusepraktikas? Alustame paarikaupa kasutatavatest hiigelpasunatest, *dung-chen*idest, mille pikkus on enamasti 1,5 kuni 3 meetri piires, ent harva võib küündida viie meetrini. Mootmetega on vastavuses nende sügav ning ülimald bassiheli. Piltlikult on öeldud: *dung-cheni* helid on võimelised ühendama Taeva ja Maa, Pimeduse ja Valguse.

Kang-dungi võiks tinglikult nimetada trompetiks, seda mitte välimuse, vaid helitekitamise põhimõtte tõttu. Algselt valmistati neid pille surnud tütarlaste reieluudest. Kuna *kang-dungi* heli omab sümboolset tähendust, siis on ülimalt oluline selle puhtus, täpsemalt öeldes – puhtus eetilises mõttes. Ja absoluutselt puhas saab olla heli vaid siis, kui tüdruk, kelle reieluust pill on valmistatud, suri süütuna.

India päritolu *drilbu*-kellukese kohta on raske öelda, on see rohkem muusikainstrument või kultuse. Mängimisel hoitakse seda vasakus käes, parem käsi on samal ajal teise rituaalseme, *dorje* päralt. Kellukese heli sümboliseerib kõrgeimat transtsendentaalset tarkust. Samuti seostatakse *drilbust* ja *dorjest* koosnevat komplekti

Buddha kolme aspekti – keha, kõne ja meelega.

Nimetamata on jäänud veel suur kahe nahaga *nga*-trumm, samuti kahte tüüpi vasktaldrikud – *silnyen* ja *bubh*.

Erinevalt tavapärasest tiibeti kloostriorkestrist, puuduvad Gyuto traditsioonis oboe-tüüpi muidu iseäranis olulised *gyalingid*.



kommentaarid tänašele kavale

Mahakala (sanskrit k 'suur must') on üks olulisemaid *dharmapal*sid ('õpetuse kaitsja') tantristlikus budismis, olles samaaegselt kaastunde-*bodhisattva* Avalokiteshvara raevukaks vormiks. Mahakala eksisteerib kolmel põhikujul, geluppa koolkonnas on kõige enam armastatud kuuekäeline vorm. Värvilt must või tume-sinine, ühe näo ja kolme silmaga, peas viiest kolbast moodustunud kroon, kuus kätt sümboliseerivad kuut täiust (*paramita*). Esimene kätepaar hoiab kõverat nuga ja kolbakaussi,

teised käed on kolpadest pärlikee, leegitseva tarkusemõõga, liivakellakujulise *damaru*-trummi ja lasso-taolise relva päralt. Iseloomulikud on madudest ja inimluudest "ehted". Tema naissoost kaaslane hoiab samuti käes kõverat nuga ja nektariga täidetud kolbakaussi. Mahakala jalgade all on elevandipealine hindu jumal Ganesha. Samuti nagu kõik värvid kaovad musta sisse, nii sümboliseerib Mahakala must värv tema kõikehõlmavat loomust. Must on samaaegselt tõlgendatav ka kui igasuguse värvi puudumine, selles kontekstis on Mahakala loomus vaadeldav kui "mittemidagisus", seega budistliku filosoofia



MAHAKALA

aspektist kui ülimalt reaalsus. *Kala* teiseks tähenduseks on 'aeg'. Siit lähtuvalt, Mahakala on justkui aja kosmiline loomus, millesse me kõik sulandume; ta on "transtsendentaalne aeg" – absoluutne, igavene, mõõtmatu, kõikjal kohalviibiv.

Rituaali ajal mungad paluvad Mahakalat end ilmutada, teevad mentaalseid annetusi, ülistavad kaitsejumalusevõrusiningpaluvad kaitset nii Buddha õpetusele kui-ka kõigile elusolenditele.

Yamantaka (sanskrit k sõna-sõnalt 'surma terminaator') on tarkuse-*bodhisattva* Manjushri

raevukas vorm – “Surmajumal”, kes nagu Mahakalagi kuulub Buddha õpetuse kaheksa kaitsja hulka. Tegelikult on “surma peatamine” iseloomulik kõikidele Buddhadele, selles kontekstis esindab Yamantaka *mahayana*-budismi praktiseerijate sihti jõuda valgustunud seisundisse. Tema viha on suunatud negatiivsete emotsioonide vastu ja see aitab kaasa Buddha loomuse saavutamisele.

Ikonograafias kujutatakse Yamantakat metsiku härja peaga, kummagi sarve taga on veel kolm pead, lisaks ülal sarvede vahel hirmuäratav punane nägu ja kõige kohal *bodhisattva* Manjushri. Käsi-jalgu on palju, vastavalt 34 ja 16. Käed hoiavad sümboliseid atribuute. Kaheksa paremat jalga toetuvad inimeste ja loomade

kehadele, kes omakorda tallavad nelja *deva* ehk jumala peal. Kaheksa vasakut jalga toetuvad lindudele, need samuti omakorda tallavad nelja *deva* (nende hulgas elevendipealine Ganesha – takistuste jumal) peal. Kontidest “ehted” rõhutavad demonlikkust.

Kuidas saab Yamantaka peatada surma? Vastus sõltub sellest, mida me mõistame surma all. Kõrgeima tarkuse saavutanud meel võib taibata, et surm ei oma konkreetset eksistentsi, surm on miski, mis on seotud üksnes meie väljakujunenud konventsionaalsete arusaamadega. Yamantaka Tantras on juttu kolme liiki surmast. Esiteks, väline surm, mis on tavaline elu lõpp ja mille kehatuseks on jumal Yama. Teiseks, seesmine surm – reaalsuse mitteteadmise. Kolmandaks,

salajane surm – dualistlik ilmutus “selge valguse ja illusoorse keha tasemel”. Yamantaka rituaali abil on võimalik ületada need surma liigid ja saavutada surematus sarnaselt Buddhale. Kontemplatiivse laulmise ja *mantra* (lühike versioon: Om Yamantaka Hung Phet) lausumise kestel muutuvad mungad eristamatuks Yamantakast endast. Visualisatsiooni jooksul, läbides Yamantaka *mandala*-palee, sisenevad nad voolusesse, mille kaudu Yamantaka annab elujõudu ja õnnistust kõigile elusolendeile. Kuigi Yamantaka välimus on võigas ja õudustäratav, on tema olemuseks läbinisti positiivne Manjushri. Usutakse, et Yamantaka rituaalis osalemine vabastab inimesed vihast, ahnusest, kadedusest ja ihast ning pöörab need negatiivsed omadused loovaks tarkuseks.

Guhyasamaja (sanskrit ‘salajane kogunemine’) rituaal omab gelugpa koolkonnas erilist tähendust. Guhyasamaja Tantra on arvatavasti üks vanimaid budistliku tantrismi tekste, mille juured ulatuvad 4 sajandi *yogacara* koolkonna suurkuju Asangani. Guhyasamaja kuulub tantristlike tekstide kõrgemasse klassi – Anuttara-yoga Tantra hulka. Pärimuse kohaselt on need õpetused meie aega jõudnud kahe legendaarse kagyupa koolkonna guru Tilopa ja Naropa kaudu.

Õpetuse üheks oluliseks sihiks on *siddhide* ehk üleloomulike võimete omandamine, kasutades seejuures naissoost kaaslaste abi. Muuhulgas jutustab *tantra* tekst, mil moel saavutada keha ja vaimu harmoonia, samuti kirjeldab Buddha

loomuse saavutamise võimalusi meheliku ja naiseliku pooluse ühenduse läbi. Tekstis on öeldud, et “kui toimub kahe polaarsuse ühinemine teemandi (antud kontekstis *lingam*) ja lootose (*yonis*) kokkupuute läbi, siis tegelikult joogi seemnevedeliku tilgad väljendavad kummardumist Buddhade ja teiste *vajra*-olendite ees”. Selline vaade erineb oluliselt paljude hilisemate budistlike tekstide omast. Laskumata pühade tekstide spetsiifilistesse detailidesse, tuleks rõhutada, et sarnaselt ülalkirjeldatud Mahakala ja Yamantaka rituaalidega, samastuvad mungad ka Guhyasamaja rituaali puhul jumaluse endaga.

Paljudes gelugpa koolkonna kloostrites on Guhyasamaja rituaal üsnagi pillkupüüdev,

kuna seda sooritatakse uhketes jumalusekostüümides, kuhu kuuluvad ka kõrge must peakate ja viit Buddha-perekonda sümboliseerivate silpidega kroon.

Kontserdi finaali sarnaneb kloostris läbiviidavate lõputseremooniatega, mille vältel soovitakse pikka eluiga gelugpa koolkonna ülemvaimulikule dalai-laamale, retsiteeritakse mitmesuguseid muid heandelisi palveid ning pühendatakse rituaali sooritamisest saadud pälvimused kõigi elusolendite hüvanguks.

Gyuto tantristlik klooster

Tiibeti pealinnas Lhasas kujunesid välja kaks budistlikku keskust, mis olid teistest üle nii haridusliku taseme kui-ka laultraditsioonide poolest. Need olid Gyuto ja Gyume (muide, Gyume mungad esinesid festivali "Orient" raames kolm aastat tagasi). Noored mungad asusid kloostrisse tavaliselt lapse- või noorukieas, budistliku "doktorikraadi" saavutamiseks tuli läbida 20- kuni 30-aastane õppeprogramm.

Gyuto kloostri rajas aastal 1474 Gyuchen Kunga Dondrub, Tema Pühaduse I dalai-laama

olulisim õpilane. Kloostri nimi tuleneb selle asukohast Lhasa põhjaosas ja seda võiks tõlkida 'Ülem(-Lhasa) Tantristlik (Ülikool)'. Alustati 32 mungaga, kuid XX sajandi keskpaigaks oli neid juba üheksasada. Aastal 1959, poliitiliste ja kultuuriliste muutuste tõttu Hiina-Tiibeti suhetes, põgenes üheksakümmend Gyuto munkka koos Tema Pühaduse XIV dalai-laamaga Indiasse, et säilitada iidset traditsioonid paguluses. India põhjaossa, Dharamsalasse rajati uus Gyuto klooster, mis on praegu koduks 370 mungale.

Gyuto laulvaid munkasid eristab kõigist teistest üks asjaolu. Nimelt, osalt kõrge vokaaltehnilise taseme tõttu, osalt juhuse tõttu, on nad saavutanud rahvusvahelise

tuntuse ka Läänemaailmas. Kuigi tegemist on päris-munkadega, mitte "artistidega", on Gyuto mungad korduvalt esinenud USAs, Austraalias, Euroopas, Aasias, neist on teinud videosalvestusi "Discovery" ja teised TV-kanalid. Kultuuriüldsuse tähelepanu on ärganud sellised CDd nagu "Freedom Chants From The Roof Of The World", "Voice Of The Tantra", "Sacred Chants Of Tibet", "The Perfect Jewel", "Music Of Tibet", "Chant Retrospective 20000", "Gyuto Tantric Choir", "Tibetan Tantric Choir". Nimetamist väärib muusikaline koostöö selliste suurkujudega nagu Philip Glass ja Kitaro.

Suur tänu: Doboom Tulku, Tenzin, Jamphal Gyatso, Urmas Sõõrumaa, Inessa Savitskaja, Peeter Salmela

Selle kontserdikava ettenäitamisel kõik valmisvaibad täishinnast –10%

При предъ явлении данного купонга все готовые ковры от полной цены –10%

 VAIBAPARADIIS

Mustamäe tee 10, Tallinn
Peterburi tee 62 A, Tallinn
Kerise 14, Narva
www.vaibaparadiis.ee



EELTEADE:

N 13 juuli 2006 kell 22
Kuressaare Lossi Kapiitlisaal, Saaremaa
Nandkishor Muley – *santoor*, India
Koostöös: Kuressaare Kultuurivara

L 8 juuli – P 6 aug 2006
Festival “Klaaspärlimäng”
Info: www.erpmusic.com/Glasperlenspiel

R 10 nov kell 19 Riia (koostöös: Riga Music)
L 11 nov kell 20 Estonia Kontserdisaal
Hariprasad Chaurasia – *bansuri*-flööt, India
Kavas: Põhja-India klassikalised *ragad*

P 18 veebr 2007
kell 19 Estonia Kontserdisaal
Ida Uus-aasta kontsert

K 2 – L 5 mai 2007
kell 19 Estonia Kontserdisaal
Festival “Orient”